

cum his quidam suadere conarentur ut in Concilio Chalcedonensi, epistola Leonis subscriberent, necnon anathema Eutychi, eiusque erroribus denunciarent, ipsi inquit, [Dixerunt multos esse in Aegypto Episcopos, seque non posse absentium personam suscipere, rogaruntque Concilium uti expectarent suum Archiepiscopum, quo, sicut mos postulat, illius sententiae morem gererent. Quod si ante primatis electionem aliquid transigerent, Episcopos Aegyptiacae Dioeceseos in illos impetum facturos. Cum autem multum precarentur, & Concilium illis admodum resisteret, fit sermo, ut spatium Aegyptijs Episcopis usque eo daretur.]

Habuit etiam Alexandrinus Patriarcha ex statutis antiquorum Patrum & Conciliorum curam inuestigandae diei, qua Pascha celebrandum erat; probaturque ex magni Leonis^a epistola ad Marcianum Augustum his verbis: [Studuerunt itaque sancti Patres occasionem huius erroris auferre, omnem hanc curam Alexandrino Episcopo delegantes quoniam apud Aegyptios huius supputationis antiquitus tradita esse videbatur peritia, per quam, quavis singulis dies praedictae solemnitatis eueniret, sedi Apostolicae indicaretur, ut huius scripti ad longinquiores Ecclesias iudicium generaliter percurreret.] Ad Romanum enim Pontificem spectabat, post acceptum ab Alexandrino consilium, diem Paschae per vniuersum orbem intimare iuxta Canonem primum Arelatensis Concilij primi, quo sic patres alloquuntur Siluestrum: [Primo loco de obseruatione Paschae Dominici, & vno die, & vno tempore per omnem orbem a nobis obseruetur, & iuxta consuetudinem, litteras tuas ad omnes dirigas.]

Nec praetermittenda est alia consuetudo Patriarcharum Alexandriae, iuxta quam, inquit Liberatus^b, [ille qui defuncto successurus erat, excubias super defuncti corpus agebat, manumque dexteram eius capiti suo imponens a sepulto manibus suis accipiebat Beati Marci pallium colloque apponebat, & tunc legitime sedere censebatur.]

De iuribus consuetudinibusque Alexandrini Patriarchae haec satis sint: nunc quot sub eo fuerint Ecclesiae & Metropoles Ecclesiasticae obseruandum est. Quamuis penes eum summa rerum Ecclesiasticarum esset per totius Aegypti prouincias, singulis tamen singuli praeficiebantur Metropolitae, qui de omnibus ad communem prouinciae vtilitatem spectantibus sola Ministrorum ordinatione excepta, sub eiusdem Patriarchae autoritate ordinarent. Testis erit Meletius Lycopolis in Thebaide Archiepiscopus de quo haec ait Epiphanius^c. [Atque ille quidem Meletius ceteris Aegypti Episcopis antecellens, secundum a Petro dignitatis locum obtinebat, ut pote illius adiutor; sed eidem tamen subiectus, & ad ipsum de causis Ecclesiasticis referens.] Testis quoque erit Synesius^d Lybiae Cyrenaicae Metropolitae, qui, ut ex eius Epistolis diximus, electioni Episcopi Olbiatis hoc nomine praefuit, necnon Antonium ex maiori suffragiorum numero electum esse Theophilo Alexandrino retulit. Quot autem fuerint non facile dictu est. Decem iam suo tempore extitisse indicat Theodosius Iunior^e in epistola ad Dioscorum Alexandrinum, quae actione prima Concilij Chalcedonensis reperitur huic verba illa scribens: [Tua sanctitas sumptis secum decem reuerendissimis Metropolitae Episcopis, qui sub tua degunt Dioecesi, & alijs similiter decem Episcopis &c. Ephesum Metropolim Asiae conuenire absque vlla dilatione

^a Leo mag. ep. 62.
ad Marcian Imp.

^b Liberatus in
Brevi, cap. 20.

IX.
QVAE PROVIN-
CIAE METRO-
POLES ALE-
XANDRINAE
PATRIARCHAE
SUBDITAE FVE-
RINT.

^c Epiph. haer. 68.
Εδωκεν οὖν καὶ ὁ μα-
κάριος ὁ κτὶ πλὴν
ἀρχιεπίσκοπος τῆς
καὶ συντεταγμένων τῶν
ἐκείνων κτὶ ἀρχιεπί-
σκοπων, οἱ δὲ ἀν-
τιλήψαντες αὐτῶν χά-
ριν, καὶ αὐτῶν τῶν
ἐκκλησιαστικῶν ἀνα-
στροφῶν.

^d Synes. epist. 76.
ut supra
^e Epist. Theod. ad
Dioscor.
καὶ ἡ συντεταγμένων
ἐκείνων πρεσβυτέρων
οὐκ ἔστιν ἑαυτῶν δυνά-
μις ἐκκλησιαστικῶν ἐπι-
σκοπῶν τῶν κατὰ τὴν
αὐτῶν διοίκησην με-
τροπολίται, ἐπὶ τοῖς
δὲ δέκα ἐπιστάταις τοῖς
ἐπισκοπῶν.